

scripsit ad omnem sibi subiectam ditionem, ut quicumque ei Synodo non assentiretur, naribus auribusque præcis, bonis etiam suis spoliaretur. Tum vero complures sunt conversi: suum autem adversus nostros sevitiam ostenderunt Monachi Maronitæ, & Mabugenses, & Emesseni, plurimas nostrorum Ecclesias atque Monasteria usurpantes: & quamvis nostri (idest, Jacobitæ) querelas hac de re ad Heraclium Imperatorem deferrent, illis tamen aures nequaquam præbuit. Quamobrem Deus ultionum per Isnaëlitas salutem nobis tribuit de manibus Romæorum: est enim Ecclesiæ nostræ non sunt nobis restituta, (quoniam Arabes rerum potiti, unicuique Religioni id possidere, permiserunt, quod ab ipsa possessum reppererunt:) non parum tamen profecimus, quod a Romæorum sevitia & amaro in nos odio liberati sumus. Hætenus Abulpharagius de Athanasio.

Quod vero Bollandiani cit. num. 505. de Cyro scribunt, quem hæretici Ægyptii Alexandrinum Patriarcham agnoscere detrectantes, Benjaminio suo obstinatissime feruntur adhæsisse; ad rem de qua agitur, non facit. Athanasius enim ab ipsis Jacobitis ordinatus fuit: Benjaminus quoque ab Ægyptiis Jacobitis Andronico Monophysitæ suffectus: ille quidem, dum Anastasius junior orthodoxis Antiochenis præfesset, hic autem dum orthodoxis Ægyptiis Georgius: Cyrum itaque tamesi unius voluntatis & operationis assertorem, idcirco agnoscere detrectarunt, tum quia duarum naturarum & Synodi Chalcedonensis palam & aperte professor esset, tum quia a Græcis, non ab Ægyptiis ordinatus, tum demum quia suum jam habebant Patriarcham Benjaminum, unius naturæ, uniusque voluntatis & operationis propugnatorem.

Ad Sergium Patriarcham redeo. Theophanes ad annum Eræ Alexandrinæ 622. qui Kalendis Septembr. anni Chr. 630. inchoatur, ait: *Iuditione IV. mensis Novembris die VII. Heraclio in Oriente degenti, David filius natus est. Eodemque die* (imo, mense, uti circa finem Libri 111. ostendimus) *Heraclius, Heraclii junioris, Constantini dicti, filius, magni Heraclii nepos, in lucem venit.*